

Обаче, както и да е било, Сръбія и Кроація въ сичко-то царуванье Владимирово сж были подь Българскъ власть, и сж ся управлявали оть Българскы Намѣстници; за това Българска-та Дръжява оть къмь Западъ е имала прѣдѣлъ Адриатическо море, а тамъ на татакъ е имала прѣдѣлы Крайна, Штирія и Австрия.

Не ся знае, до гдѣ сж ся простирали Българскы-ти владѣнія къмь Югъ; обаче, види ся, че чясть оть Фессалия и Албания е принадлежала тѣмъ, зачто тия страны, както по долу ще видимъ Византийци-ти сж ги отнимали оть Българе-ты.

Между това обсада-та на Константинополь все ся продължаваше (927) и въ нѣколко години Грьци-ти само ся браняхъ въ стѣны-ты на столицъ-тѣ. Най послѣ Царь-тѣ, като събра всички-ты ся военны силы и обсадны машины, пристѣпи къмь столицъ-тѣ съ армія-тѣ си съ твърдо намѣреніе да ѣхъ приведе, или само да поуплаши Грьци-ты. Като обсади оть къмь сушиж-тѣ града около, начна нападеніе-то.

Императоръ-тѣ, кому-то ся не щяло да защищава столицъ-тѣ, като ся не знаеше, дѣ ще излезе сѣтина-та на това нападеніе, обрѣжъ ся къмь Царя съ молбж за миръ. Съ това намѣреніе той прати въ лагерь на неприятели-ты Патриарха Николая. Патриархъ-тѣ ся връна, както ся види, безъ успѣхъ, и на негово мѣсто отидохъ двама прѣви Государствени Савоѣници, Михаилъ Стипіотъ, Перъ на Имперію-тѣ, и Іоаннъ Мاستикъ, второй, както казватъ, слѣдъ Императора (*qui secundus ad Imperatore tenebat*); и двама-та искахъ да ся разговорятъ за миръ, а Царь-тѣ ги испрати назадъ, и искаше да ся види лично съ Императора.

Всичко въ столицъ-тѣ ся нахождаше въ отчаяніе и страхъ; почти всички-ти мжжи ся нахождахъ подь оръжіе; жени-ти и дѣца-та ся готвяхъ да прѣминжтъ въ Анатолия; плъкове-ти стояхъ и ноця и деня на крака въ мѣста-та, които бяхъ назначены за защищеніе стѣны-ты, враты-ты и кулы-ты. Императоръ-тѣ самъ ся уплаши; зачто Владимиръ,